

Kralický Sněžník – 1432 m.n.m.

Naše cesta na tento vrchol nacházejících v Hrubém Jeseníku začala v 6 hodin ráno v Ostravě. Vlákem jsme se dopravili přes Zábřeh na Moravě a Hanušovice do Starého Města pod Sněžníkem, kde jsme se dostali kolem 9 hodiny. Hned na nádraží se napojujeme na modrou značku, která nás má dovést do obce Stříbrnice, která je vzdálena cca půl hodiny pohodové chůze přes mírný kopeček. Cesta vede mezi poli a už tady se nám naskýtá krásný výhled na okolní hřebeny s Kralickým Sněžníkem v pozadí.

Ve Stříbrnici si dáváme krátkou pauzu. Sedíme venku a na to že je konec října nás překvapuje jak je teplo, nemohli jsme si přát lepší počasí. Dále pokračujeme po žluté značce na chatu „Návrší“... Tento úsek je poměrně náročný, cesta vede vedle sjezdovky, ale vidina občerstvení nás táhne kupředu. Tady se zdržujeme delší chvíli, je krásně vidět Praděd a nalevo od nich vrchní nádrž Dlouhé stráně, moc se nám odtud nechce, ale přece jen se na cestu nakonec vydáváme. Cesta stoupá mírně vzhůru a docela rychle utíká. Po hodině chůze se dostáváme k rozcestí „Stříbrnická“ (sedlo) a odtud už je to k vrcholu kousek. Cesta se začíná trošku prudčeji stoupat a i podklad se mění z lesní pěšiny na kameny. Jakmile se vynoříme z lesa uchvátí nás nádherný výhled na vrchol a také do údolí. Procházíme kolem bývalé chaty, samozřejmě nezapomeneme se podívat na slona a už se těšíme na vrchol. U pramene Moravy se osvěžíme a poslední část výstupu doslova vybíháme a staneme na našem vytouženém vrcholu. Teda pokud se můžeme Kralický Sněžník nazvat vrcholem, samotný vrchol je velký asi jako 3 fotbalová hřiště, jen uprostřed je hromada kamenů po bývalé rozhledně. Cesta trvá celkem od nádraží zhruba 3 hodiny chůze, bez jakýchkoliv zastávek. Při tak krásném počasí nám trvala cca 5 hodin. Náš plán také počítal s tím, že někde na vrcholu přespíme, jako nejvhodnější místo se nám jevil palouček u slona, sešli jsme tedy níž, začali si dělat jídlo a čekali na západ slunce. Bylo jasno a něco tak úchvatného jsem neviděl... Jen tak jsme všichni seděli a koukali s otevřenou pusou. Překvapilo nás, že tam zůstávalo poměrně hodně lidí. Druhý den jsme se probudili do krásného, ale chladného rána. Posnídali jsme, vychutnali si východ slunce a po stejné trase jsme se vydali dolů. Ve mě nechal tento výstup hodně silný zážitek, Kralický Sněžník mi připadá jako strašně zajímavý vrchol, ať už svou rozlohou, tak umístěním. Za dobrého počasí je vidět Sněžka a na druhé straně Praděd. Vše bylo umocněno barevností podzimní přírody. Prostě co víc si může milovník hor přát.